

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.492 van 6 april 2011
in de zaak A. 197.719/IX-6943**

In zake : Peter THYS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Noël Devos en Guido Van den Eynde
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
staatssecretaris voor Mobiliteit
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Van Hyfte
kantoor houdend te 1060 Brussel
Gulden Vlieslaan 77
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 oktober 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het Directoraat-generaal van de Luchtvaart, Dienst Inschrijvingen en Vliegvergunningen van de FOD Mobiliteit en Vervoer van 30 augustus 2010, waarbij aan Peter Thys de uitreiking geweigerd wordt van een bevoegdverklaring IR(A).

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 207.638 van 23 september 2010, werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een administratief dossier en een nota ingediend.

Adjunct-auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 april 2011, om 11.00 uur.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anneleen Wynants, die loco advocaten Noël Devos en Guido Van den Eynde verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bart Van Hyfte, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Ines Martens, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor wat de uiteenzetting van de feiten betreft wordt verwezen naar het arrest nr. 207.638 van 23 september 2010 van deze kamer gewezen in de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

IV. Bevoegdheid van de Raad van State

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt een exceptie van onbevoegdheid op. Hiertoe verwijst zij enerzijds naar het voorschrift van artikel 43, § 3, van het koninklijk besluit van 4 maart 2008 tot regeling van de burgerlijke vergunning van bestuurder van vliegtuigen waarin wordt bepaald dat de kandidaat voor een bevoegdverklaring voor instrumentvliegen IR(A), die aan de in dat artikel opgesomde voorwaarden voldoet, geacht wordt te beantwoorden aan de voorwaarden vereist voor de uitreiking van een IR(A).

Anderzijds verwijst de verwerende partij naar artikel 22, § 1, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit dat als volgt luidt:

“De kandidaat voor een vergunning bedoeld in dit besluit levert het bewijs voor de Directeur-generaal dat hij voldoet aan alle voorwaarden die voor de uitreiking van deze vergunning worden gesteld.”.

De verwerende partij voert aan dat uit de inhoud en de redactie van voornoemde bepalingen blijkt, dat indien een kandidaat voor een bevoegdverklaring IR(A) aantoont dat hij aan de voorwaarden van voormelde artikelen van het koninklijk besluit van 4 maart 2008 voldoet, hij over een subjectief recht beschikt tot toekenning van voornoemde bevoegdverklaring.

Het Directoraat-generaal van de Luchtvaart beschikt volgens de verwerende partij, niet over enige beoordelingsvrijheid om de vergunning of bevoegdverklaring toe te kennen.

De verwerende partij besluit dat het bestuur ter zake over geen keuzevrijheid beschikt, zodat het bestuur desbetreffend een gebonden bevoegdheid uitoefent, en dienvolgens het werkelijke voorwerp van de vordering tot schorsing een betwisting betreft over subjectieve rechten, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is.

De omstandigheid dat de verzoeker in zijn verzoekschrift desbetreffend een interpretatieprobleem opwerpt met betrekking tot sommige bepalingen van voornoemd koninklijk besluit doet hieraan geen afbreuk.

Ter terechtzitting betwist de verzoeker de exceptie van onbevoegdheid opgeworpen door de verwerende partij.

Beoordeling

5. Overeenkomstig artikel 14, § 1, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State doet de afdeling bestuursrechtspraak, bij wijze van arresten, uitspraak over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen onder meer de akten (en reglementen) van de onderscheiden administratieve overheden.

Luidens artikel 144 van de Grondwet behoren de geschillen over burgerlijke subjectieve rechten tot de exclusieve bevoegdheid van de justitiële rechter en overeenkomstig artikel 145 van de Grondwet behoren de geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen. Met betrekking tot geschillen die een subjectief recht tot voorwerp hebben, is de Raad van State onbevoegd.

Om te bepalen of particulieren tegenover de overheid over een subjectief recht beschikken, moet worden nagegaan of er rechtsregels bestaan die aan de particulier het recht toekennen om van de overheid een bepaalde handeling of een prestatie te eisen, wat enkel het geval is wanneer een rechtsregel de overheid ertoe verplicht een voor de particulier gunstige beslissing te nemen wanneer de reglementaire voorwaarden daartoe vervuld zijn.

De bevoegdheid van de Raad van State hangt af van de vraag of wat bestreden wordt een constitutionele beslissing is waarbij de overheid gebruik gemaakt heeft van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid, dan wel een

declaratieve beslissing waarbij de overheid vaststelt dat de betrokkene voldoet aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden die welbepaalde rechtsgevolgen met zich meebrengen.

6. De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij het Directoraat-generaal van de Luchtvaart een aanvraag tot het afleveren van een bevoegdverklaring IR(A) diende te beoordelen op grond van artikel 43, § 3, van het koninklijk besluit van 4 maart 2008 tot regeling van de burgerlijke vergunningen van bestuurder van vliegtuigen. Artikel 43, § 3, van voornoemd koninklijk besluit bepaalt:

“§ 3 De kandidaat voor een IR(A) die de voorwaarden vervult inzake:

- 1° vliegervaring;
- 2° opleiding;
- 3° theoretische examens;
- 4° kennis van de Engelse taal;
- 5° vaardigheidstest;
- 6° lichamelijke en geestelijke geschiktheid,

wordt geacht te beantwoorden aan de voorwaarden vereist voor de uitreiking van een IR(A).”

Met de verwerende partij wordt in de huidige stand van het geding aangenomen, dat het Directoraat-generaal op grond van dit artikel bij de beoordeling van de aanvraag voor een IR(A) niet over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Indien de betrokkene, in casu de verzoeker, de vereiste attesten voorlegt in verband met zijn vliegervaring, zijn opleiding, zijn theoretisch examen, zijn kennis van de Engelse taal en de afgelegde vaardigheidstests, en zijn lichamelijke en geestelijke geschiktheid moet het Directoraat-generaal de gevraagde IR(A) afleveren en beschikt het bijgevolg over een gebonden bevoegdheid. Daarbij betreft de vraag of de verzoeker op het ogenblik van de aanvraag van de bevoegdverklaring nog over een geldig attest van geslaagd zijn voor het theoretisch examen beschikt, een vraag naar de toepassing van artikel 122 van het koninklijk besluit van 4 maart 2008 tot regeling van de burgerlijke

vergunningen van bestuurder van vliegtuigen dat bepaalt dat het slagen voor het theoretisch examen met het oog op de uitreiking van een CPL(A) of van een IR(A) geldig blijft gedurende een periode van 36 maanden te rekenen vanaf de dag dat de verzoeker geslaagd is, in samenhang gelezen met artikel 43, § 3, van datzelfde koninklijk besluit. Bij de toepassing hiervan beschikt het Directoraat- generaal op het eerste gezicht evenmin over een discretionaire bevoegdheid.

Aangezien artikel 43, § 3, van voornoemd koninklijk besluit aan het Directoraat-generaal geen beoordelingsruimte laat bij de beoordeling van de aanvraag wordt vastgesteld dat het werkelijke voorwerp van het voorliggend beroep tot schorsing betrekking heeft op de vraag of de verzoeker op grond van artikel 43, § 3, van voornoemd koninklijk besluit al dan niet het recht heeft op het verkrijgen van de bevoegdverklaring IR(A).

Een dergelijke vraag heeft betrekking op een subjectief recht waarvoor de Raad van State onbevoegd is.

7. Bijgevolg is de exceptie opgeworpen door de verwerende partij gegrond en is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 april 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons